

ยพที่ ๑
บทที่ ๑

สังคมก่อตัวอยู่ได้ เพราะ การสื่อสาร การสื่อสารในที่นี้หมายถึงการติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างมนุษย์โดยวิธีสัญลักษณ์ (symbol) อย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน เมื่อสังคมเจริญขึ้นความรู้อย่างๆในสังคมก็ซับซ้อนมากขึ้นทุกที การสื่อสารมวลชนจึงอุบัติขึ้น การสื่อสารมวลชนคือการสื่อสาร ซึ่งผู้รับเป็นมวลชน

มวลชนคือกลุ่มชนซึ่งไม่อาจกำหนดความหมายได้แน่นอน ไม่ยึดตัวตนแต่เพียงสภาวะซึ่งรับรองว่ามีอยู่ในสังคม การสื่อสารมวลชนเป็นสายใยซึ่งสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันในสังคมปัจจุบัน โดยปกติสื่อสารมวลชนหมายถึงหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ *

สื่อสารมวลชนนับบทบาทสำคัญในสังคมปัจจุบัน ผู้ที่มีอำนาจในการสื่อสารมวลชนได้ชื่อว่าเป็นผู้รับผิดชอบความเป็นไปในสังคมมากกว่าบุคคลในอาชีพอื่น

งานด้านสื่อสารมวลชนเป็นงานระดับประเทศชาติที่มีส่วนช่วยส่งเสริมงานพัฒนาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจอันจะเป็นผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม ในอดีตสื่อสารมวลชนมีส่วนช่วยเสริมสร้างระบบการเฟื่องฟูระบอบประชาธิปไตยให้ดำเนินไปอย่างตรงไปตรงมา ^๒

* ศ.ดร.พิษะเจ้าวร วงศ์ธกรมณี บรรณาธิการพิมพ์สารคดี ปาฐกถาเรื่อง "สื่อสารมวลชนคืออะไร" วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓ ในการสัมมนาสื่อสารมวลชน วันที่ ๓ - ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓ ศ.ดร.ชัยศิริธรรม (เอกสารหมายเลข ๗. ๑)

๒

Emery, Edwin and Companies, "Introduction to Mass Communication Communication," Mead and Company Inc. New York, 1966, pp. 16

มนุษย์ในสังคมปัจจุบันมีความสามารถเหลือเฟือ "การสื่อสาร" (communication) โดยผ่านสื่อ (media) อย่างหนึ่งอย่างใดได้ คือเก่าแก่ที่สุดคือสิ่งพิมพ์แต่สภาพซึ่งสื่อความหมายผ่านทางสายตา สื่อประเภทซึ่งสิ่งที่เรารู้จักกันดีได้แก่หนังสือพิมพ์รายวันและรายสัปดาห์ นิตยสาร หนังสือ เอกสาร จดหมาย และป้ายประกาศ ส่วนวิทยุเป็นสื่อมวลชนที่สื่อความหมายผ่านทางประสาทหู ส่วนภาพยนตร์และโทรทัศน์ซึ่งก็เป็นสื่อมวลชนประเภทที่สื่อความหมายผ่านทั้งทางประสาทหูและประสาทตา ^๓

วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์รายวันและนิตยสาร โทรทัศน์และภาพยนตร์เหล่านี้ต่างก็มีอิทธิพลต่อมวลชนตามแต่ละลักษณะของสื่อมวลชนแต่ละอย่าง ^๔

หนังสือพิมพ์ให้ความรู้และส่องดูไปทั่วรอบคอบของการดำรงอยู่ของชุมชนซึ่งหนังสือพิมพ์นั้นมีขอบเขตของการวางตลาดจำหน่ายอยู่ นอกจากนี้หนังสือพิมพ์เป็นเครื่องแสงถึงความคิดของคณะผู้จัดทำและในบางกรณีอาจเน้นถึงความต้องการ และแนวความคิดของชุมชนด้วย จุดประสงค์ใหญ่ของหนังสือพิมพ์มีอยู่ ๓ ประการคือ

๑. เพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่านในเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชุมชน ประเทศ และโลก
๒. เพื่อวิพากษ์วิจารณ์ข่าวต่างๆเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการสังคม
๓. เพื่อเสริมกิจการโฆษณาและการค้าต่างๆ

นอกจากจุดประสงค์ใหญ่ดังกล่าวข้างต้นแล้วหนังสือพิมพ์ยังมีจุดประสงค์อื่นอยู่ในการจัดทำดังนี้คือ

^๓ Emery, op.cit., pp 8-9
^๔ นายประจักษ์ สุกประเสริฐ, วิทยานิพนธ์ "การสำรวจการรับฟังวิทยุกระจายเสียงของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐

๑. เพื่อการรณรงค์เกี่ยวกับโครงการต่างๆของชุมชน และแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น
ในชุมชนที่หนังสือพิมพ์นั้นมีอิทธิพลอยู่

๒. เพื่อให้ความมั่นใจเชิงแกมมอานโดย จักรอดัมมันต์แห่งต่างๆไว้

๓. เพื่อเป็นสื่อปริศนาและสื่อการระดม

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่ฉลาดที่สุด และพลายที่สุด และจะสามารถเข้าถึง
ประชาชนส่วนใหญ่ได้ หนังสือพิมพ์เป็นตัวแทนสังคมซึ่งประกอบด้วยทั้งประโยชน์อันดี
และโทษมหันต์ สังคมบางแห่งเจริญขึ้นเพราะอิทธิพลจากหนังสือพิมพ์ซึ่งให้ทั้งความรู้ ข่าว
และการบันเทิง ตลอดจนเป็นปากเสียงให้กับประชาชนและรัฐบาลในสังคมประชาธิปไตย
โดยมีส่วนชาวเอเชียสร้างมติมหาชนขึ้นเป็นตัวจักรใหญ่ที่ช่วยให้สังคมประชาธิปไตย
ตามวัตถุประสงค์ที่ว่า "รัฐบาลโดยประชาชนและเพื่อประชาชน" ในทางตรงกันข้ามโทษ
มหันต์อันเกิดจากหนังสือพิมพ์อาจเห็นได้จากตัวอย่างของสงครามโลกครั้งที่ ๑และ ๒ว่าสาเหตุ
หนึ่งซึ่งก่อให้เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๑และ ๒มีส่วนเกี่ยวข้องกับสงครามจากข้อเขียนและการรายงานข่าวของ
หนังสือพิมพ์ชั้นแนวหน้าของโลกหลายฉบับ

โดยเหตุที่หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อสังคมเป็นอย่างมาก นักการศึกษาจึงเริ่มมอง
เห็นประโยชน์จากการใช้หนังสือพิมพ์ประกอบการสอนเพิ่มขึ้น และเดวิดคูเปอร์ นักการศึกษา
เขียนใช้หนังสือพิมพ์ประกอบการเรียนการสอนว่า "สังคมศึกษา" เท่านั้นโดยเน้นที่ประโยชน์
อันซึ่งได้จากข่าวประจำวันเป็นส่วนใหญ่ ในระยะต่อมาหนังสือพิมพ์ใช้ประกอบการ
เรียนการสอนวิชาต่างๆมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษาก็เป็นที่ยอมรับกันว่า
หนังสือพิมพ์เกือบกลายเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาในหลักสูตร ที่มี นักศึกษาต้องค้นคว้าเพื่อจะได้
มาซึ่งความรู้ และเพื่อประโยชน์ในการสอบ

๕
Enery, Edwin and Companies, op. cit., pp 173

ทัศนคติของสังคมที่มีต่อสื่อมวลชน (mass media) ภายใต้อิทธิพลของ
 วัฒนธรรมที่ต่างกันในสังคมจึงจะเห็นได้ว่า ความเป็นสื่อโทรทัศน์ วิทยุ และภาพยนตร์มาใช้
 ตอนหรือข่าวดัง มีอิทธิพลต่อวงการศึกษากันต่างระดับ อาทิเช่น ช่วยแก้ปัญหาขาดครู ตอน
 วิชาซึ่งสอนกันโดยครูที่ไม่สามารถให้สัตยาบันความรู้แก่ผู้เรียนได้ และช่วย
 ให้ผู้เรียนได้กับประสบการณ์อันมีคุณค่าเสียไปจากการสอนลงครูหรือประสบการณ์ที่ได้จาก
 แบบเรียน และยังถือได้ว่าเป็นสื่อมวลชนที่เปลี่ยนแปลงที่ทันต่อสถานการณ์แห่งจะเร่งให้เกิดความสนใจ
 และสนใจมาจนทำให้ประโยชน์ของวงการศึกษามากขึ้น

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คลังสื่อพิมพ์เป็นสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ (press media) ที่บนุญรัฐจักแต่จะ
ถูกยกเลิกก่อนสื่อมวลชนชนิดอื่นๆ / อีกทั้งยังเป็นสื่อมวลชนที่ขาดการผูกขาดไปหมด
ได้รับความนิยมและสนใจอันมากกว่าสื่อมวลชนประเภทวิทยุและโทรทัศน์ซึ่งมีรากฐานของหลายเท่า
เท่าที่เป็นเช่นนี้อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากการที่ประชาชนไทยยังรู้หนังสือน้อย และการที่จะ
อ่านหนังสือพิมพ์ได้รู้เรื่องก็จำต้องอาศัยการอ่านออกเสียงได้พอสมควร ดังนั้นประชาชนที่
ไม่สามารถอ่านหนังสือรู้เรื่องจึงลดความสนใจไปจากสื่อมวลชนประเภทนี้ เมื่อประชาชน
เป็นจำนวนมากยังไม่ให้ความสนใจต่อหนังสือพิมพ์ นักวิชาการ เป็นจำนวนมากไม่ยอมที่จะยอมรับเป็น
ความสำคัญของหนังสือพิมพ์ด้วยอันเป็นเหตุให้มีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์
น้อยกว่าที่ควร

นักวิชาการในวงการสื่อสารมวลชนและนักโสตทัศนศึกษาเมื่อได้พบเห็นที่จะเริ่ม
ตื่นตัวให้ความสนใจต่อสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ในฐานะที่ก่อให้เกิดความเคลื่อนไหว
ทางสังคมได้มาก นักวิชาการเหล่านี้ได้ทำการค้นคว้าและวิจัยโดยมุ่งศึกษาทัศนคติของ
มวลชนที่มีต่อหนังสือพิมพ์ต่างๆ / แต่ยังมีนักวิชาการน้อยรายที่มุ่งให้ความสนใจเกี่ยวกับเนื้อหา
ของหนังสือพิมพ์

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นวิธีการวิจัยในทางสังคม-
ศาสตร์ชนิดหนึ่งซึ่งยังไม่เป็นที่แพร่หลายในวงการวิจัยบ้านเรา

ในการศึกษาทางสังคมศาสตร์ไม่ว่าสาขาวิชาใดนักสังคมศาสตร์จะต้องเผชิญปัญหา
เกี่ยวกับทฤษฎีสื่อสารไม่มากนักด้วย นักรัฐศาสตร์ชอบตัวหนังสือเรื่องปรชชาตนิยมและการโฆษณา
ชวนเชื่อ นักรัฐประศาสนศาสตร์และนักบริหารธุรกิจสนใจในความสำคัญต่อการสื่อสารในด้าน
ความสำคัญในหน่วยบริหารนั้นและในด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่าง
ประชาชนกับหน่วยบริหาร นักสังคมวิทยาชอบองค์การสื่อสารกันเป็นสิ่งที่สำคัญแก่วิชา
สังคมศาสตร์ทุกแขนง

การศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับสื่อสารมวลชนนั้นในต่างประเทศได้เริ่มกระทำกันมา
มานานแล้วและในปัจจุบันได้แพร่หลายออกไปกว้างขวางอีกซึ่งแต่ละแขนงแตกต่างกันไป และต้องการวิจัย

สื่อสารมวลชนได้นำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาและกล่าวถึงนโยบายและวิธีการบริหารของรัฐ
และในวงการธุรกิจ การวิจัย เกี่ยวกับสื่อมวลชนและอาจทำได้หลายวิธี ทั้งแบบตัวต่อตัวข้อ
และจากหมายหรือรูปประเภณีของการทำวิจัยนั้นๆ การวิจัยอาจมุ่งวิเคราะห์ถึงผู้ส่งสารหรือ
ตัวสื่อสารที่เข้าใจในการสื่อสารมวลชนก็ได้ หรืออาจตรวจสอบประสิทธิผลของการสื่อสารมวลชน
โดยทดสอบจากมวลชนผู้รับสารนั้นก็ได ๒

๑ โดย เหตุที่หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อสังคมวงกว้างและวิชาการหลายสาขา นักการ
ศึกษาโดย เฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาศึกษาและครูอาจารย์จะให้ความสนใจและค้นคว้า
สำรวจประโยชน์อันมีค่าจากอุปกรณ์ที่กล่าวถึงคือ "หนังสือพิมพ์" ดังนี้

หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับย่อมมีอิทธิพลต่อสังคมวงกว้างและแตกต่างกัน
ถึงขั้นผู้อ่านจึงไม่อาจคาดหวังได้ว่าหนังสือพิมพ์ฉบับจะมีเนื้อหาที่ต่างกันในปริมาตรที่เท่ากัน
เพราะหนังสือพิมพ์บางฉบับอาจมีแนวโน้มมุ่งไปที่การ เฝือก บางฉบับก็เน้นเรื่องการค้า
และบางฉบับอาจเน้นที่เนื้อหาข่าวการ ศึกษาเป็นพิเศษ ในขณะที่หนังสือพิมพ์อีกหลายฉบับอาจ
ไม่มีแนวโน้มด้านหนึ่งด้านใดเป็นพิเศษ หากแต่ต้องสาร เสนอเรื่องราวทั่วไปที่เกิดขึ้นในสังคม
หนึ่งๆ เท่านั้น

เพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ด้านการศึกษาจากหนังสือพิมพ์ต่างๆ เราจำเป็นต้อง
ศึกษาเนื้อหาของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับอย่างถ่องแท้เพื่อค้นหาแนวโน้มของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ
และเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาทางหน้าภายใต้ประเภทการ สอนใน ระดับชั้นต่างๆต่อไป
ซึ่งในการศึกษาเนื้อหาของสื่อมวลชนหรืออุปกรณ์ประเภทสิ่งพิมพ์นั้น วิธีการ อันรัดกุมเต็มจะได
แก่วิธีการ "วิเคราะห์เนื้อหา" (Content Analysis)

๑ดร.เกษม กิริสัมพันธ์, รายงานการวิจัย "การวิเคราะห์เนื้อหาข่าวหน้าแรก
ในหนังสือพิมพ์รายวัน" สภาวิจัยแห่งชาติ ๒๕๐๗, หน้า ๑

การวิเคราะห์เนื้อหาที่มีวิธีการรวบรวมข้อมูลเพื่อการเปรียบเทียบเฉพาะวิเคราะห์ที่
สำคัญดังต่อไปนี้

๑. การวิเคราะห์เนื้อหามุ่งถึงการเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ระหว่างตัวแปร
กล่าวคือเปรียบเทียบข้อมูลจากเนื้อหาหน่วยหนึ่งหน่วยใดของสื่อสาร ขอบเขตจำนวนเรื่อง เพื่อ
หาค่าระดับแตกต่างของมวลสารเหล่านี้ว่าก่อเหตุการณณ์ที่เรื่องราวอย่างหนึ่งอย่างใด
เช่น ตรวจสอบเปรียบเทียบเนื้อหาของข่าวเฉพาะเหตุการณ์

๒. การวิเคราะห์เนื้อหาจะเกิดความหมายได้ก็ด้วยการจำแนกประเภท (Cate-
gorization) ของเนื้อหาหรือข้อความที่ผ่านการตรวจสอบ การจำแนกประเภทนั้นต้อง
ทำให้เฉพาะจุดตรงตามความประสงค์ของการวิเคราะห์เนื้อหาว่าต้องการข้อมูลชนิดใด เรื่อง
ใด เพื่อรวมแนวโน้ในทางใด ฉะนั้นการจำแนกประเภท (Categorization))
เนื้อหาจึงต้องทำให้เฉพาะตรงกับเรื่องราวที่วิจัยนั้น การจำแนกเนื้อหาที่เพื่อใช้เป็นฐาน
(criteria) ในการวิเคราะห์รวบรวมข้อมูลจากเนื้อหา ^๑

๓. หน่วยของการวัด (unit of enumeration) การวิเคราะห์เนื้อหา
เป็นวิธีการวิจัยที่ต้องการทราบแนวโน้มด้วยการเปรียบเทียบทางปริมาณ (quantitative
comparison) ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีหน่วยของการวัดเนื้อหาเพื่อทราบปริมาณของเนื้อหา
ที่ต้องการ หน่วยของการวัดเนื้อหาที่ใช้กำหนดแน่นอนและเป็นสากลทั่วไป ผู้ทำการศึกษาวิจัย
ต้องกำหนดลักษณะความเหมาะสม ^๒

^๑คุณค่าและหน้าที่ของการจำแนกประเภทเนื้อหาใน B. Barelson, "Content Analysis in Communication Research," Glencol Free Press, 1960, pp. 77-88 and Leo Festinger and Daniel Katz (eds.), Research Method in the Behavioral Sciences, New York, Dryden Press, 1953, pp. 434-440

^๒ดร.เกษม แผลงเด็ยวักษ์ข้างต้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะทราบเนื้อหาเชิงควมศึกษาของหนังสือพิมพ์รายวันสี่ฉบับเป็นภาษาไทยจำนวน ๘ ฉบับคือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ สมานมิตร และสยามรัฐ เพื่อรู้ความองการศึกษา ๒ ประการคือ

๑) เพื่อสำรวจทัศนะวิเคราะห์เนื้อหาจากบทความ บทวิจารณ์และคอลัมน์ตอบปัญหาจากหนังสือพิมพ์รายวันว่ามีประโยชน์ด้านการศึกษามากหรือไม่ หากมีมีในด้านใด เป็นเปอร์เซ็นต์เท่าไร ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันโรงเรียนต่างๆนิยมใช้หนังสือประกอบการสอนมากขึ้น ดังนั้นก่อนที่จะมีการนำเอาหนังสือพิมพ์รายวันประกอบการสอนน่าจะได้มีการสำรวจเนื้อหาเสียก่อนว่ามีคุณค่าและสาระทางการศึกษามากน้อยเพียงไร

๒) เพื่อเป็นรากฐานการศึกษาในฐานะเป็นสิ่งที่ช่วยเหลือครูให้สามารถเลือกเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์รายวันประกอบการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้วิจัยมุ่งให้ครูสาจารย์ทุกท่านที่ประสงค์การใช้หนังสือพิมพ์เป็นอุปกรณ์การศึกษารู้จักจักจำพวกของเนื้อหา และจำนวนหน้าของเนื้อหาวิชาการศึกษาต่างๆที่มีสกลแพร่กระจายในบทความแต่ละบท บทวิจารณ์แต่ละเรื่อง หรือคอลัมน์ตอบปัญหาแต่ละประเภทต่างๆที่เป็นเนื้อหาเชิงการศึกษาแต่อยู่ไม่เท่ากัน คอลัมน์บางคอลัมน์อาจมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวิชาการเพียงสาขาเดียว ส่วนบางคอลัมน์อาจเกี่ยวข้องกับวิชาตั้งแต่สองสาขารวมไป

๓) เพื่อประโยชน์ด้านการแนะแนว และช่วยผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนภาษาด้วยมีความสามารถของตนเอง (self-pacing) เช่นในกรณีที่มีเด็กเรียนเร็วอยู่ในชั้นหากครูสอนเฉพาะในหนังสือแบบเรียน เด็กเหล่านั้นอาจจะเบื่อและวิ่งเล่นหากิจกรรมการเรียนเป็นเหตุอันเลวร้าย เรียนไปไม่ถึงที่สุด ในโลกาสมัยนี้ครูผู้สอนแต่ละวิชาอาจแนะนำให้นักเรียนผู้ที่มีความสามารถพิเศษที่จะหาหนทางที่ตนเองจะได้ทำให้เสียอย่างเกิดค่าที่เป็นประโยชน์จากหนังสือพิมพ์ประเภทต่างๆ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้นอกเหนือไปจากสิ่งที่เรียนรู้อันชั้นเรียน การวิจัยครั้งนี้จะช่วยชี้แนวทางให้แก่ครูในการที่จะเลือกสรรคัดเลือกหนังสือพิมพ์ต่างๆที่มีสาระเชิงการศึกษา

๕. เพื่อเป็นเครื่องกระตุ้นให้ครูหันมาดองสำรวจประโยชน์อันพึงได้จากหนังสือพิมพ์รายวัน ทั้งนี้เนื่องจากในวงการศึกษายังไม่มีผู้สนใจวิเคราะห์เนื้อหาของอุปกรณ์การสอนประเภทสิ่งพิมพ์กันมากนัก ครูบางคนไม่นิยมใช้อุปกรณ์ประเภทสิ่งพิมพ์ประกอบการสอน ทั้งนี้เนื่องจากครูเหล่านั้นมีความเชื่อว่าไม่มีอุปกรณ์การสอนประเภทสิ่งพิมพ์อย่างหนึ่งอย่างใดที่มีประสิทธิภาพเสมอด้วยแบบเรียน หรือครูบางคนอาจมองเห็นประโยชน์จากอุปกรณ์การสอนประเภทสิ่งพิมพ์อยู่ข้างแต่ตนเองยังไม่สามารถจะแจ่มแจ้งเนื้อหาของสิ่งพิมพ์เหล่านั้นออกไปอย่างล้วนดี ในกรณีนี้การวิจัยครั้งนี้อาจมีส่วนช่วยกระตุ้นและแนะแนวทางให้ครูที่สนใจทุกท่านสามารถนำวิธีการง่าย ๆ ของสำรวจประโยชน์อันพึงได้จากหนังสือพิมพ์เพื่อนำมาประกอบการสอนในระดันั้นอย่างทั่วไปได้

๖. เพื่อเป็นแบบฉบับในการวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์และสื่อมวลชนอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบเนื้อหาในกาลเวลาที่แตกต่างกันอันจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาแนวโน้มของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับว่าหนังสือพิมพ์เหล่านั้นมุ่งให้เนื้อหาที่มีการเน้นหนักไปในด้านใด และภายในระยะเวลาที่แตกต่างกันหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนอื่นๆเหล่านั้นมีแนวโน้มที่แตกต่างไปจากเดิมหรือไม่

๗. เพื่อเป็นแบบฉบับในการวิจัย เมื่อท่านอื่นจะเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาประโยชน์อันพึงได้จากบทความ บทวิจารณ์ และจดหมายตอบผู้ว่า ในระยะเวลา ๒ เดือน (ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๑๑ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๑๑) จากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน ๑๐ ฉบับ^๕ โดยเลือกเฉพาะเล่มที่มีสถิติการจำหน่ายสูงที่สุด เข้า ๒ ฉบับ ข้าง ๘ ฉบับตามลำดับดังนี้^๖

^๕ ไม่รวมหนังสือพิมพ์ "ข่าวพาณิชย์" ซึ่งตีพิมพ์เฉพาะชาวการค้า

^๖ สถิติจำหน่ายของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับได้จากการสอบถามกองจัดการหรือกองบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์เหล่านั้น

หนังสือพิมพ์	สถิติจำนวนเล่มส่งต่อวัน
๑. ไทยรัฐ (เช้า)	๒๐๐, ๐๐๐
๒. เดลินิวส์ (เช้า)	๑๙๕, ๐๐๐
๓. มินซ์ไทย (เช้า)	๕๐, ๐๐๐
๔. ข่าวสยาม (เช้า)	๓๐, ๐๐๐
๕. เกษกสิกร (เช้า)	๓๐, ๐๐๐
๖. สยามนิกร (บ่าย)	๕๐, ๐๐๐
๗. สยามรัฐ (บ่าย)	๒๗, ๐๐๐
๘. ประชาธิปไตย (บ่าย)	๑๓, ๐๐๐
๙. ชาวไทย (บ่าย)	๘, ๒๐๐
๑๐. เสกเมือง (บ่าย) ^{๑๑}	

กล่าวถึงความ

หนังสือพิมพ์รายวัน	พอจะถึงหนังสือพิมพ์ที่ออกวางตลาด เป็นรายวัน ก็พิมพ์เป็นภาษาไทย ถึงก็เขียนหนังสือพิมพ์เช้าและบ่าย
เนื้อหาเชิงการศึกษา	หมายถึงเนื้อหาของวิชาดังต่อไปนี้ ๑. วิทยาสังคมศาสตร์ ประกอบด้วยวิชา ๑. ภูมิศาสตร์ ๒. ประวัติศาสตร์

^{๑๑} ไม่สามารถหาสถิติจำนวนเล่มส่งได้ เนื่องจากงานวิจัยหลักวิชาการเก่าเจ้าของหนังสือพิมพ์ถือเรื่องสถิติการจำหน่ายเป็นเรื่องยกปิด

- ค. นิติศาสตร์
- ง. เศรษฐศาสตร์
- จ. สังคมวิทยา
- ฉ. รัฐศาสตร์
- ๒. หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วยวิชา
 - ก. แพทย์ศาสตร์
 - ข. เกษตรศาสตร์
 - ค. สัตวแพทยกรรมศาสตร์
 - ง. วิศวกรรมศาสตร์
 - จ. การเกษตรศาสตร์
- ๓. หมวดวิชาภาษาศาสตร์และวรรณคดี ประกอบด้วยวิชา
 - ก. ภาษาศาสตร์
 - ข. วรรณคดี
- ๔. หมวดวิชาการศึกษา ประกอบด้วยวิชา
 - ก. การศึกษา
 - ข. พลศึกษา

หมวดวิชาสังคมศาสตร์ หมายถึงวิชาที่ช่วยเรื่องราวเกี่ยวกับสังคมมนุษย์

วิชาภูมิศาสตร์ หมายถึงวิชาที่ช่วยเรื่องเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตในโลกโดยเฉพาะในแง่เกี่ยวกับ พืชดิน หะเล อากาศ การกระจายของสิ่ง สัตว์และ มนุษย์ รวมทั้งการอุตสาหกรรมและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ ประกอบต่างๆของโลก

วิชาประวัติศาสตร์ หมายถึงวิชาที่ช่วยการ จดบันทึกลักษณะและความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ ตลอดจนการใ้วิจารณ์เหตุการณ์วิพากษ์วิจารณ์เหตุการณ์ที่ล่วง ผ่านไป

วิชานิติศาสตร์	หมายถึงวิชาที่ช่วยเรื่องราวเกี่ยวกับกฎหมาย
วิชาเศรษฐศาสตร์	หมายถึงวิชาที่ช่วยเรื่องการเงิน การธนาคาร การค้า การขาย การบริโภคนิสัยซึ่งมีค่าในการแลกเปลี่ยน และปรากฏการณ์ทางสังคมอื่นที่เป็นผลเนื่องมาจากกิจกรรมข้างต้น
วิชาสังคมวิทยา	หมายถึงวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับมนุษย์และเหตุการณ์ร่วมกันเป็นหมู่
วิชารัฐศาสตร์	หมายถึงวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับรัฐ สถาบันการเมือง และอิทธิพลแนวความคิดทางการเมือง
หมวดวิชาวิทยาศาสตร์	หมายถึงหมวดวิชาที่ช่วยความรู้ที่ได้จากการสังเกต จัดแบ่ง ข้อเท็จจริงออกเป็นหมวดหมู่ กฎเกณฑ์และเหตุผลต่างๆ
วิชาเกษตรศาสตร์	หมายถึงวิชาที่ช่วยวิธีที่เพาะปลูก การป้องกันและบรรเทาโรค
วิชาเกษตรศาสตร์	หมายถึงวิชาที่ช่วยการเพาะปลูก เก็บเกี่ยวและเลี้ยงสัตว์
วิชาวิศวกรรมศาสตร์	หมายถึงวิชาที่ช่วยการนำวัสดุและพลังงานมาจัดสรรตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ต่อมนุษย์โดยด้วยการวางโครงสร้าง การใส่เครื่องจักรกล และการผลิต
วิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์	หมายถึงวิชาที่ช่วยศิลปะการก่อสร้าง
วิชาดาราศาสตร์	หมายถึงวิชาที่ช่วยเรื่องราวของวัตถุบนท้องฟ้าในแง่เกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้ง ความสว่าง การเคลื่อนที่ของ ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดาวเคราะห์ ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ความเบี่ยงเบนและการโคจร
หมวดวิชาภาษาศาสตร์และวรรณคดี	หมายถึงหมวดวิชาที่ช่วยเรื่องราวเกี่ยวกับภาษาและหนังสือ
วิชาภาษาศาสตร์	หมายถึงวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับภาษาในแง่โครงสร้าง การกล่าวดูแลของภาษา รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างภาษาพูดและภาษาเขียน
วิชาวรรณคดี	หมายถึงวิชาที่ช่วยความรู้และเรื่องราวลึกลับๆเกี่ยวกับหนังสือ

หลวงวิชาการศึกษา
วิชาการศึกษา

หมายถึงหลวงวิชาว่าด้วยความรู้และ วิชชีสอนในร ระดับต่างๆ
หมายถึงวิชาในร ระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาที่จัดสอนขึ้นเพื่อเตรียม
ผู้เรียนไปเป็นครู โดยมุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับวิชาศึกษาศาสตร์
ปรัชญา หลักสูตร วิชชีสอน และ การบริหาร เป็นต้น

วิชาการศึกษา

หมายถึงวิชาว่าด้วยกรฝึกหัดตาม เป็ดส่วนต่างๆ เพื่อความเจริญ
เต็มโตทางร่างกาย การ ประสานงานของอวัยวะต่างๆ การ
สร้างทัศนคติและ ชาติคติใน การ เช่น กีฬา

บทความ

หมายถึงบทความสารคดีซึ่งปร ครอบคลุมเรื่อง รวบรวมความรู้ เกี่ยว
กับเรื่องราวทั่วไปซึ่งมีอยู่อย่าง เป็นสัดส่วนในบทกวางๆของ
หนังสือพิมพ์แต่ละ ฉบับ ^{๑๒}

บทวิจารณ์

หมายถึงบทความในหนังสือพิมพ์ที่เขียนขึ้นเพื่อแสดงความคิดเห็น
ประเมินค่า หรือวิเคราะห์ความรู้จากใตสาขาหนึ่งหรือ
ผลงานด้านศิลปะวรรณกรรม

กลอนนิพนธ์นิพนธ์

หมายถึงกลอนนิพนธ์ในหนังสือพิมพ์ซึ่งผู้เขียน เขียนขึ้นเพื่อตอบ
ข้อข้องใจ โต้แย้งหา ติปรายปัญหา หรือให้ความรู้เกี่ยวกับ
สิ่งซึ่งผู้ถามถาม

^{๑๒} ศึกษานวาท วิชาเป็นมธของ นายจุฑาวัณณ์ กิตติเวธ "การศึกษาศาสตร์
และ ความสนใจใฝ่รู้ที่ตมถึงสิ่งอันสร้างวันของ เยาวชนในร เว้นบริษบาล ระดับมัธยมศึกษาใน
จังหวัดนคร นคร" บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ๒๕๐๕ หน้า ๘

ข้อตกลงเบื้องต้น

๑. คำจำกัดความข้างต้นใช้ได้เฉพาะสำหรับกรณีวิจัยครั้งนี้เท่านั้น
๒. ผู้วิจัยได้แยกแยะความแตกต่างของวิธีการวัดออกจากกันที่สอดคล้องกับองค์ความรู้ด้านการศึกษา โดยเฉพาะ การวัดคือหากจะมีผู้ใช้เครื่องมือวัดประเภทการศึกษาอื่นเมื่อใดผู้ใช้ควรพิจารณาถึงความแตกต่างในองค์ความรู้ด้านการศึกษาจากการใช้ผู้เรียนศึกษาจากผลความแตกต่างของวิธีการวัดซึ่งในทัศนะของผู้วิจัยเองถือว่าความแตกต่างระหว่างประเภทของวิธีการวัดผู้เรียนในระดัมนั้นต่างกัน กล่าวคือผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ในสยควรสนใจศึกษาจากผลความมากกว่าผลวิธีการวัด ส่วนผู้ที่ไม่มีพื้นฐานความรู้มาล หรืออ่อนแ้างมากอาจใช้วิธีการที่เป็น เครื่องวัดความรู้ เพียงได้
๓. บทความวิจัยนี้ซึ่งหมายถึงข้อความที่เขียนขึ้นโดย ไม่สอดคล้องกับความถูกต้องเพียงส่วนที่ลดลงไปยังอาจสังเกตได้จากกรณีที่ผู้ใช้สรรพนามแทนตัวเอง
๔. บทความวิจัยนี้ซึ่งหมายถึงข้อความ ที่สอดคล้องความถูกต้องเห็นด้วยสังเกตได้จากกรณีที่ผู้ใช้สรรพนามแทนตนเอง เช่น ข้าพเจ้า เรา ฉัน ฉะนั้น ผม กระผม เป็นต้น กรณีที่บางครั้งที่ผู้เขียนอาจใช้นามปากกาหรือให้ตัวอักษรอื่นแสดงถึงความถูกต้องเห็นแก่หน้า ในบางกรณีอาจสังเกตได้ว่ากล่าวถึงบุคคล เช่น ลีว่า เห็นว่า เชื่อว่า น่าจะเป็น ควรจะเป็น อาจเขียนเพราะ เป็นต้น
๕. บทความ วิธีการ วิธีการที่มีผลกับผลของวิชาที่มีเป็นสาคร อภยบทความวิชา หรือตามสาขาความนับแต่คำจำกัดความข้างต้นผู้วิจัยถือเอาเป็นค่าส่วนที่ใหญ่กว่าครอบคลุมวิชาใดวิชาหนึ่งเพียงวิชาเดียวเท่านั้น